

Temat: Błogosławieni – 8x.

1. Cele katechetyczne:

- wyjaśnienie pojęć: „błogosławieni”, „błogosławieństwa”, „beatyfikacja”;
- zapoznanie z życiem i działalnością o. Michała Tomaszka i o. Zbigniewa Strzałkowskiego OFMConv;
- przedstawienie realizacji ośmiu błogosławieństw w życiu o. Michała i o. Zbigniewa;
- ukazanie drogi do szczęścia dla każdego człowieka;
- zachęcenie do radykalnego opowiedzenia się za Chrystusem i życia według błogosławieństw za przykładem polskich misjonarzy i męczenników z Paríacoto.

2. Słowa kluczowe:

błogosławieni, błogosławieństwa, beatyfikacja, Peru

3. Uwagi metodyczne:

a. pomoce dydaktyczne:

Dla każdego ucznia: tekst modlitwy; tekst piosenki tematycznej – „8 Błogosławieństw”; pytania na strzałkach i strzałki do odpowiedzi; tabela błogosławieństw; plakat, który przedstawia drogę na szczyt góry (materiały pomocnicze A); błogosławieństwa wypisane dużymi literami na kartkach strzałkowych, (materiały pomocnicze B); biografie męczenników z Peru (materiały pomocnicze C); komputer z połączeniem do internetu, projektor; materiały beatyfikacyjne – folderki, obrazki z modlitwą za przyczyną błogosławionych męczenników z Peru; słowniczek (materiały pomocnicze D).

b. metody i formy:

wyobraźni przestrzennej, opowiadanie, wykład, rozmowa kierowana, praca z tekstem, praca w grupach.

c. literatura i środki audiowizualne:

- Jan Paweł II, Encyklika *Redemptor Hominis*, Rzym 1979 r., Pallottinum, Poznań 1979, (przedruk z wydania watykańskiego).
- Biblia Jerozolimska, Pallottinum, Poznań 2006.
- Gogola Zdzisław OFMConv, *W Peruwiańskie Andy z pokojem i dobrem*, Missio-Polonia, Kraków 2002.
- Kukulska Natalia, „8 Błogosławieństw”, www.nataliakukulska.pl/bio/38-specjalne/sub-specjalne/287-osiem-blogoslawienstw.
- Morricone Ennio – „The Mission”, www.youtube.com/watch?v=XoQ2yiS1lsY;
www.youtube.com/watch?v=2WJhax7Jmxs;

- Prezentacja multimedialna, pt. „*Stara rada z Chin*”. www.slideplayer.pl/slide/1277920/;
www.slideboom.com/presentations/794976/stara_rada_chinska.
- Zdjęcie, Aconcagua (Ameryka Południowa)
http://wyprawy.net/d1374_wyprawa_aconcagua_6962_m_n.p.m._gory_andy_ameryka_poludniowa_argentina.html.
- Zdjęcie, Mc Kinley (Denali) (Ameryka Północna)
http://wyprawy.net/d1535_mc_kinley_denali_-_6134_m_n.p.m._html;
- <http://pl.wikipedia.org/wiki/Beatyfikacja>;
- <http://slideplayer.pl/slide/1277920/>
- www.meczennicy.franciszkanie.pl;
- www.franciszek.pl;
- www.projektmesjasz.pl.

polecane:

- <http://krakow.tvp.pl/19131801/przed-beatyfikacja-misjonarzy> z dnia 5.03.2015.
- www.zakonfranciszkanow.pl;
- www.franciszkanie.pl;
- Film w reżyserii Aleksandry Mączki, *Na peruwiańskiej ziemi z pokojem i dobrem*, Kraków 2001.
- www.kochamyperu.pl.
- www.muzykaperu.pl

4. Plan katechezy:

A. Wstęp (ok. 10 min).

Modlitwa rozpoczynająca katechezę, piosenka tematyczna – „*8 Błogosławieństw*”.

B. Rozwinięcie (ok. 30 min).

- I. Prezentacja multimedialna lub forma opowiadania pt. „*Stara rada z Chin*”.
- II. Dwaj misjonarze, męczennicy – „*Nieszczęście szczęściem*” – (opowieść z Ameryki Południowej).
- III. Ćwiczenie: prezentacja błogosławieństw – recytacja tekstu z podkładem utworu muzycznego, plakat – „Droga na szczyt góry”, „strzałki” (8 osób).
- IV. Ćwiczenie: Paradoxy „*Ośmiu błogosławieństw*”.
 - A. Wpisz w życie!
 - B. Zrób wykres „*Ośmiu Błogosławieństw*”.
- V. Tabela błogosławieństw „Droga na szczyt Góry” – *Błogosławieni 8x*.
- VI. Krzyżówka błogosławieństw.

C. Zakończenie (ok. 5 min).

- __wyjaśnienie zadania domowego; artykuły do gazetki;

- modlitwa; rozdanie materiałów beatyfikacyjnych, (np. folderów, obrazków);
- informacje „duszpasterskie”.

5. Przebieg katechezy:

A. Wstęp

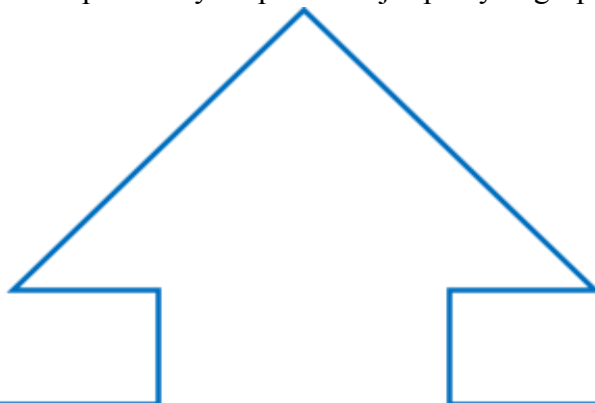
- **Modlitwa dziękczynna za dar Męczenników z Peru**

Panie, Ty obdarowałeś łaską kapłaństwa Twoich synów – Michała, Zbigniewa i Alessandra oraz posłałeś ich jako zwiastunów Dobrej Nowiny w Peru. Dziękujemy Ci za udzielenie im palmy męczeństwa i prosimy, abyś ich wsławił również koroną świętych.

Za krew przez nich przelaną dla Ciebie, daj nam wierność w wierze, uczyni nas świadkami nadziei, zachowaj nasze życie i udziel naszej Ojczyźnie łaski pokoju.

Przyjmij niewinne ofiary przemocy do Twojego królestwa i daj im nagrodę wieczną. Amen.

- **Piosenka religijna**, oparta na Ewangelii (Mt 5, 3-12) – „*Osiem Błogosławieństw*”. Wykonanie: Natalia Kukulska (premiera 1999). Muzyka: Jan Pospieszalski, Marek Wierchucki, Marcin Pospieszalski, www.nataliakukulska.pl/bio/38-specjalne/sub-specjalne/287-osiem-blogoslawienstw.
- **Tekst piosenki** dla uczniów potrzebny do prezentacji i pracy w grupach:

Mt 5, 3-12

Błogosławieni ubodzy w duchu, albowiem do nich należy królestwo niebieskie.

Błogosławieni, którzy się smucą, albowiem oni będą pocieszeni.

Błogosławieni cisi, albowiem oni na własność posiadą ziemię.

Błogosławieni, którzy łakną i pragną sprawiedliwości, albowiem oni będą nasyceni.

Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią.

Błogosławieni czystego serca, albowiem oni Boga oglądać będą.

Błogosławieni, którzy wprowadzają pokój, albowiem oni będą nazwani synami Bożymi.

Błogosławieni, którzy cierpią prześladowanie dla sprawiedliwości, albowiem do nich należy królestwo niebieskie.

Błogosławieni jesteście, gdy [ludzie] wam urągają i prześladowają was, i gdy z mego powodu mówią kłamliwie wszystko złe na was.

Cieszcie się i radujcie, albowiem wasza nagroda wielka jest w niebie.

Tak bowiem prześladowali proroków, którzy byli przed wami.

B. Rozwinięcie

I. Prezentacja multimedialna lub forma opowiadania pt. „*Stara rada z Chin*”, (autor nieznany).

www.slideboom.com/presentations/794976/stara_rada_chinska.

„Żył sobie kiedyś w Chinach wieśniak, był bardzo biedny, ale mądry. Pracował w polu wraz ze swoim synem.

Pewnego dnia syn powiedział:

- Ojcze, co za nieszczęście, odszedł od nas koń, straciliśmy konia.
- Dlaczego nazywasz to nieszczęściem? – zapytał ojciec – zobaczymy, co nam przyniesie czas!

Kilka dni potem koń wrócił przyprowadzając ze sobą piękną dziką klacz.

- Ojcze, ale szczęście! zawołała chłopiec. Nasz koń przyprowadził następnego.
- Dlaczego nazywasz to szczęściem? – odpowiedział ojciec – zobaczymy, co nam przyniesie czas.

Kilka dni później chłopiec chciał zaprzęgnąć i ujeździć nowego konia. Ale koń nie był przyzwyczajony do jeźdźcy. Spłoszył się i zrzucił chłopca na ziemię. Chłopiec złamał sobie nogę.

- Ojcze, co za nieszczęście! Złamałem sobie nogę!

Ojciec, powołując się na swoje doświadczenie i mądrość, powiedział:

- Dlaczego nazywasz to nieszczęściem? Zobaczymy, co nam przyniesie czas!

Chłopiec nie był przekonany do filozofii ojca, tylko jęczał (skomlał) w swoim łóżku.

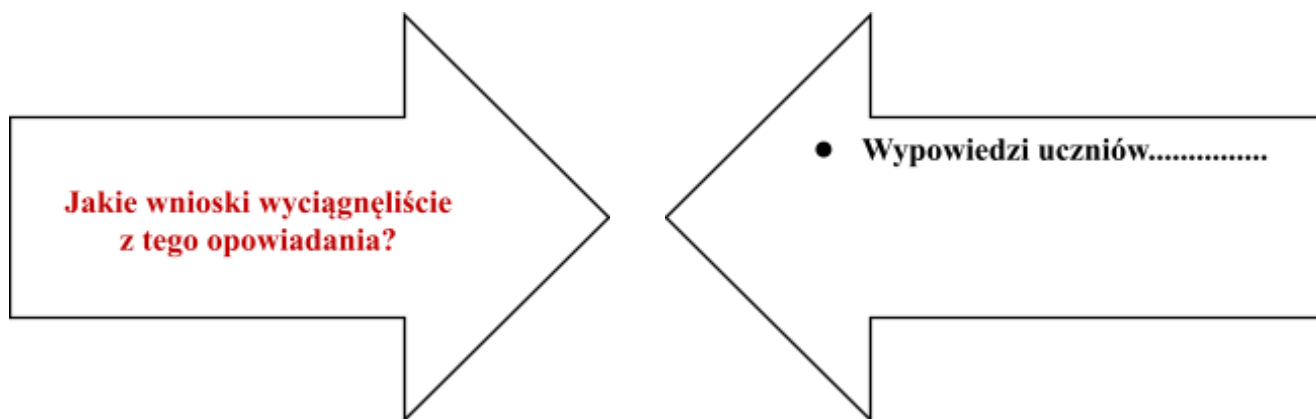
Kilka dni później przechodzili przez wioskę posłańcy króla w celu zabrania młodych chłopców na wojnę. Przyszli do domu starca i widząc młodzieńca w szynach, (ze złamaną nogą) zostawili go, odchodząc dalej.

Chłopiec zrozumiał wówczas, że nigdy nie trzeba przypisywać czemuś ani szczęścia, ani nieszczęścia, tylko poczekać trochę czasu, aż okaże się, czy to było złe czy dobre.

Bo życie przynosi tyle zawrotów biegu zdarzeń i jest nie raz tak paradoksalne, że to, co wydaje się nam czasie złe jest dobre, a to co dobre, złe.

Oczekujmy więc dnia następnego z radością, a dzisiejszy przeżyjmy z wiarą i nadzieją.

Błogosławionego dnia!!! ”.

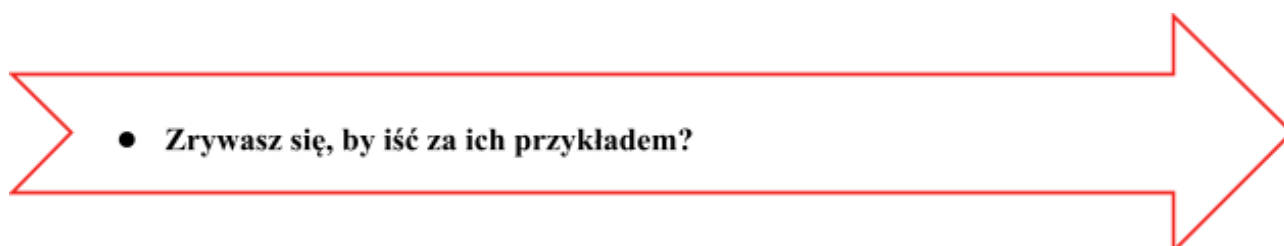
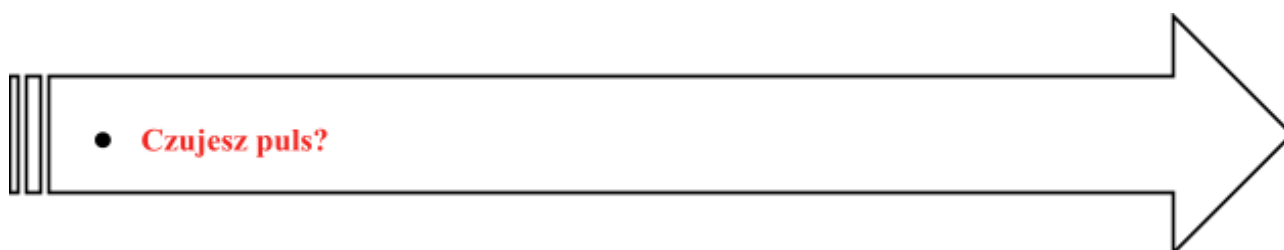

II. Dwaj męczennicy – „Nieszczęście szczęściem” – (opowieść z Ameryki Południowej)

Dwóch młodych, misjonarzy z Pariacoto – o. Michał Tomaszek i o. Zbigniew Strzałkowski z zakonu św. Franciszka z Asyżu, polskiej prowincji św. Antoniego i bł. Jakuba Strzemię w latach 1988-1991 szerzyli naukę Kościoła katolickiego w Peru.

Dziś przypatrujemy się tej peruwiańskiej misji, którą prowadzili w pobliżu andyjskich gór. Patrzymy na ich świadectwo, aby odkryć w sobie owo pragnienie, które inspirowało ich do życia w prawości i prostocie. Byli realistami i żyli błogosławieństwami.

Głosili Ewangelię i naukę Chrystusa, pozostając wierni Prawdzie. Poznajemy ich ofiarne życie nie tylko po to, by ich podziwiać, ale by napędzić nasze umysły i serca wiara, nadzieją i miłością, a potem... coś z tym zrobić! Ich nieszczęście stało się szczęściem Kościoła, błogosławieństwem dla zakonu franciszkańskiego i drogowskazem dla nas, powracających do Boga. Michał i Zbigniew dla mocnych byli mocni, dla „słabych stali się jak słabi, by pozyskać słabych... Stali się wszystkim dla wszystkich, żeby uratować choć niektórych” – jak mówił św. Paweł, (por. 1 Kor 9,22).

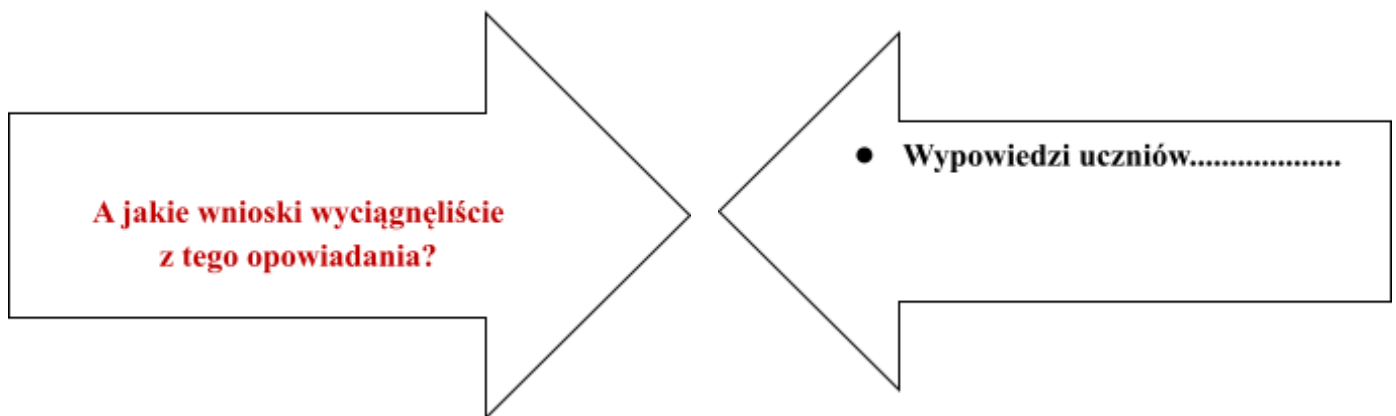

Każdy z nas może, kierując się historią życia naszych misjonarzy...

- okazywać światu Chrystusa
- pomagać każdemu człowiekowi, aby odnalazł siebie w Nim
- pomagać współczesnemu pokoleniu naszych braci i sióstr
- pomagać ludom, narodom, ustrojom, ludzkości, krajom, które znajdują się na drodze rozwoju i na drodze „przerostu”
- pomagać wszystkim poznawać niezgłębione bogactwo Chrystusa, bo ono jest dla każdego człowieka. (Jan Paweł II, Encyklika *Redemptor Hominis*).

Głoszenie Ewangelii na polskiej ziemi przez braci franciszkanów stało się świadectwem wiary aż do ich męczeńskiej śmierci, którą ponieśli 9 sierpnia 1991 roku z rąk terrorystów. Nieoceniona jest wartość działalności ewangelizacyjnej polskich misjonarzy, którzy napotkali silny opór ze strony Komunistycznej Partii Peru *Sendero Luminoso*. Niewyjaśnione są jednak plany Opatrzności, która „nieszczęście przeobraża w szczęście” i zapowiada zwycięstwo!

Po zakończeniu tego ćwiczenia katecheta podsumowuje bardzo krótko – nawiązuje do przesłania opowiadania „*Starej rady z Chin*” i dodaje: „Zobaczmy, co nam przyniesie czas!”.

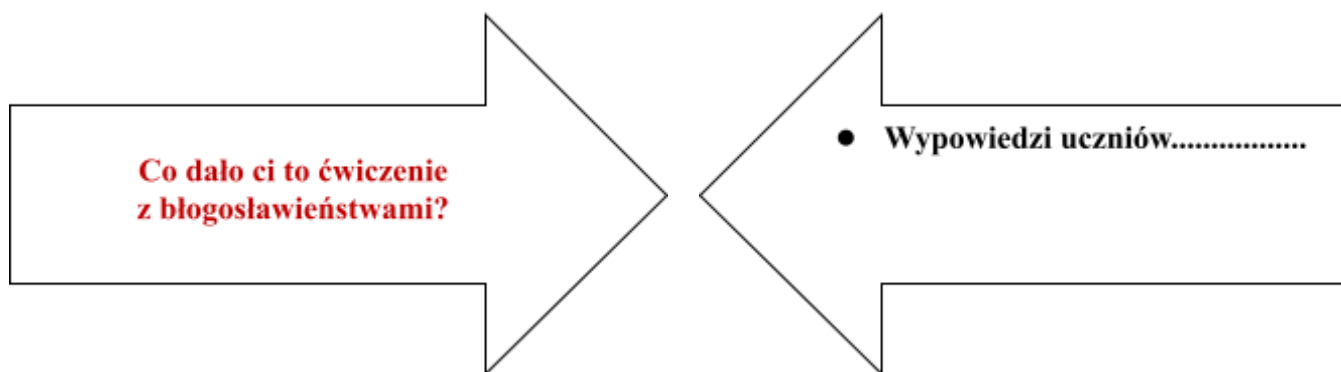

III. Prezentacja i recytacja „*Ośmiu Błogosławieństw*” z podkładem utworu muzycznego Ennio Morricone – „*The Mission*”.

www.youtube.com/watch?v=XoQ2yiS1lsY; www.youtube.com/watch?v=2WJhax7Jmxs.

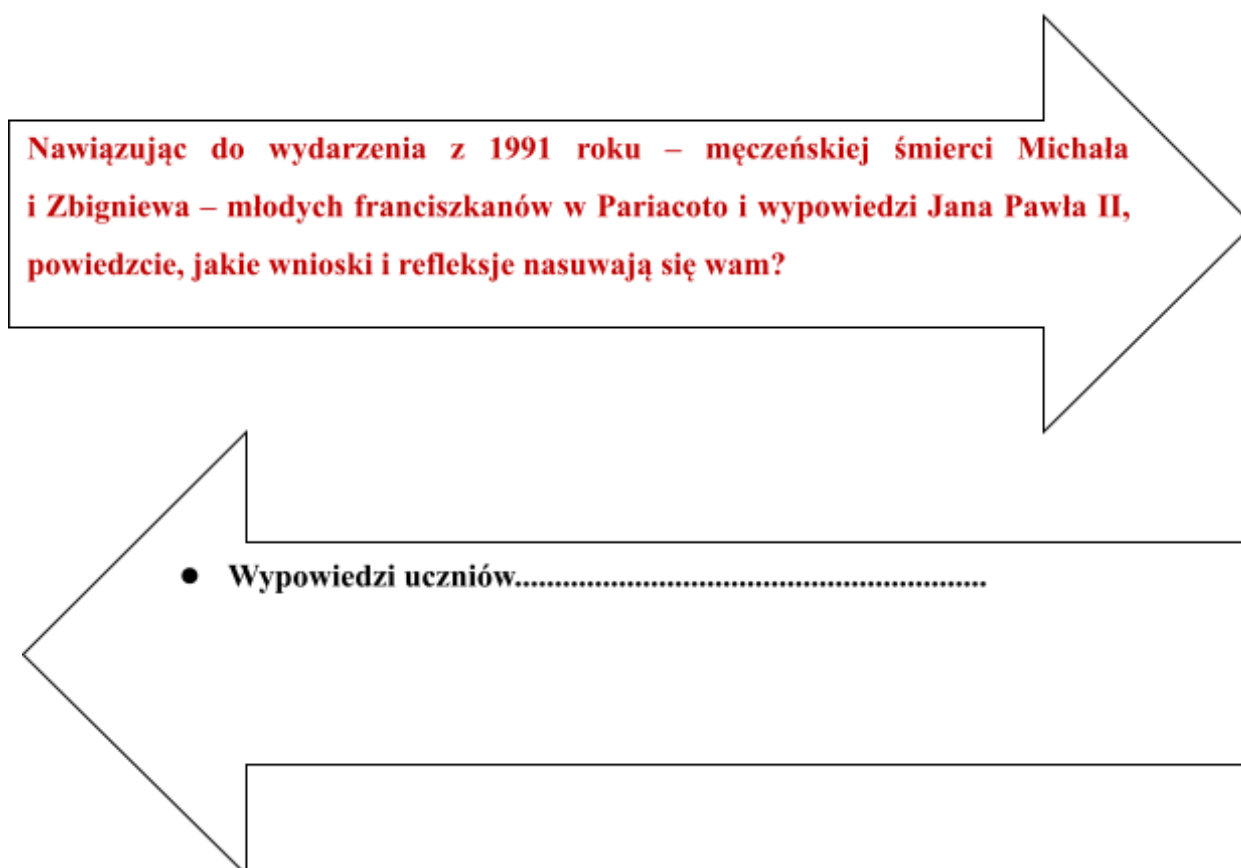
Na forum klasy wychodzi kolejno osiem osób, prezentując i recytując błogosławieństwa, zapisane dużymi literami na strzałkowych kartkach. Następnie na plakacie „Droga na szczyt góry” – przedstawiającym krajobraz i góry, uczeń przykleja błogosławieństwo. Tak samo robią kolejne osoby, dodając następne błogosławieństwa. Uwaga! Zaczynamy od dolnej części plakatu i pierwszego błogosławieństwa. Ważne jest, aby błogosławieństwo: „Błogosławieni, którzy cierpią prześladowanie dla

sprawiedliwości, albowiem do nich należy Królestwo niebieskie” – znalazło się na szczycie góry! (materiały pomocnicze B).

Podsumowanie.

Zauważcie! Błogosławieństwo niesie człowiek. Błogosławieństwo unosi człowieka, zbliża go do szczytu góry. Ono jest w człowieku. Człowiek sam w sobie jest błogosławieństwem dla ziemi i dla bliźniego. Żyjąc błogosławieństwami, przekazuje ową wartość nadprzyrodzoną. Wówczas to moje życie staje się realizacją określonej misji Kościoła i w Kościele. Początkiem, ośrodkiem i końcem tej misji – jak napisał Jan Paweł II w encyklice *Redemptor Hominis* – jest Jezus Chrystus, którego Bóg skierował do człowieka. Podkreślał, że „w tej misji musimy wszyscy uczestniczyć, musimy skupić w niej wszystkie siły, jest ona bowiem jakby bardziej jeszcze potrzebna ludzkości naszej epoki niż kiedykolwiek”. Dalej wyjaśnia, że jeżeli misja we współczesnej epoce spotyka się ze sprzeciwem, to fakt ten świadczy o tym, iż jest ona bardzo potrzebna i oczekiwana. „Dotykam pośrednio – napisał Jan Paweł II – owej tajemnicy Boskiej Ekonomii. Która zbawienie i łaskę połączyła z Krzyżem”.

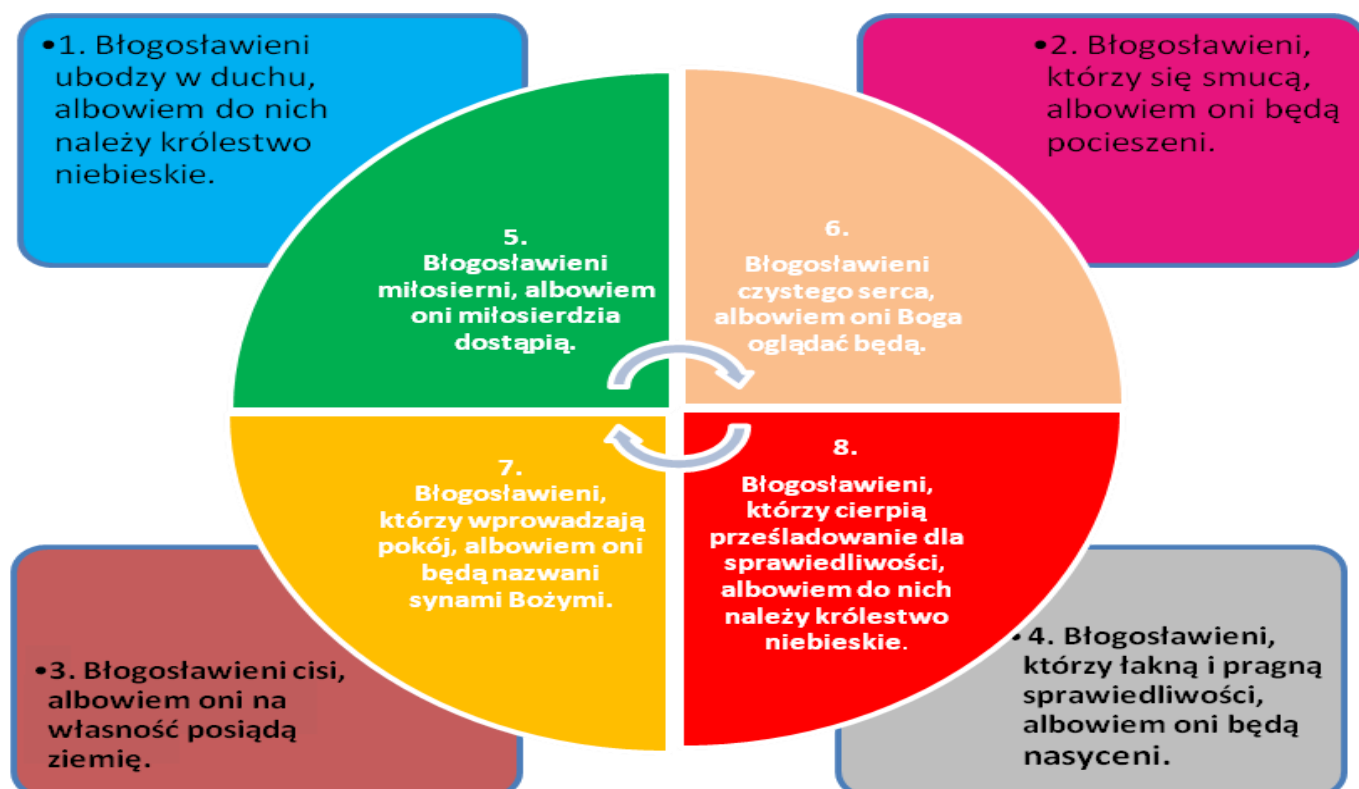

Po zakończeniu tego ćwiczenia, katecheta podsumowuje bardzo krótko: nasuwa się stwierdzenie, że misja „sprzeciwu”, przesiąknięta ośmioma błogosławieństwami i męczeństwem za wiarę o. Michała i o. Zbigniewa, jest teraz nam potrzebna bardziej niż kiedykolwiek! Nawiązuje do „*Starej rady z Chin*” i dodaje: „Zobaczmy, co nam przyniesie czas!”.

IV. Ćwiczenie: Paradoksy „ośmiu błogosławieństw” – wpisz w życie – zrób wykres błogosławieństw.

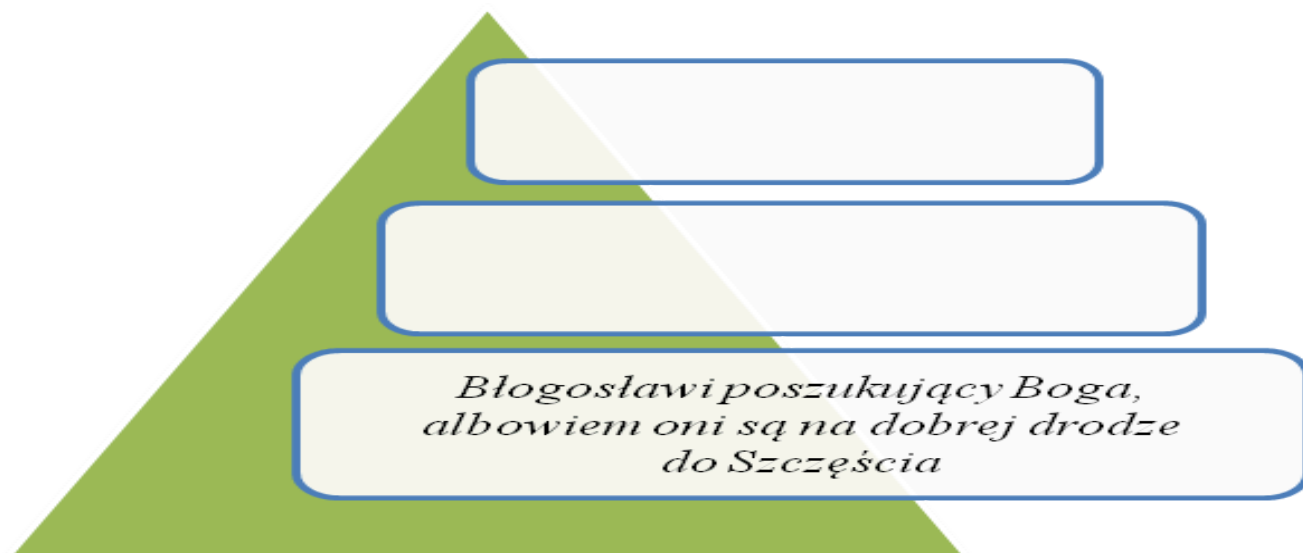
A. Wpisz w życie

Poniższy rysunek obrazuje nasze życie. Błogosławieństwa kręcą się i wplecione są w całe nasze życie zewnętrzne i wewnętrzne. W nim jest mnóstwo wydarzeń, spraw i zadań, czego wyrazem są kolory. Zapis też jest różnorodny, bo każde błogosławieństwo inaczej „wpisuje” się w nasze życie. Zobrazowana poniżej mozaika życia ukazuje piękno i spójność błogosławieństw, niczym w życiu peruwiańskich misjonarzy, niczym symfonia w utworze Ennio Morricone – „*The Mission*”.

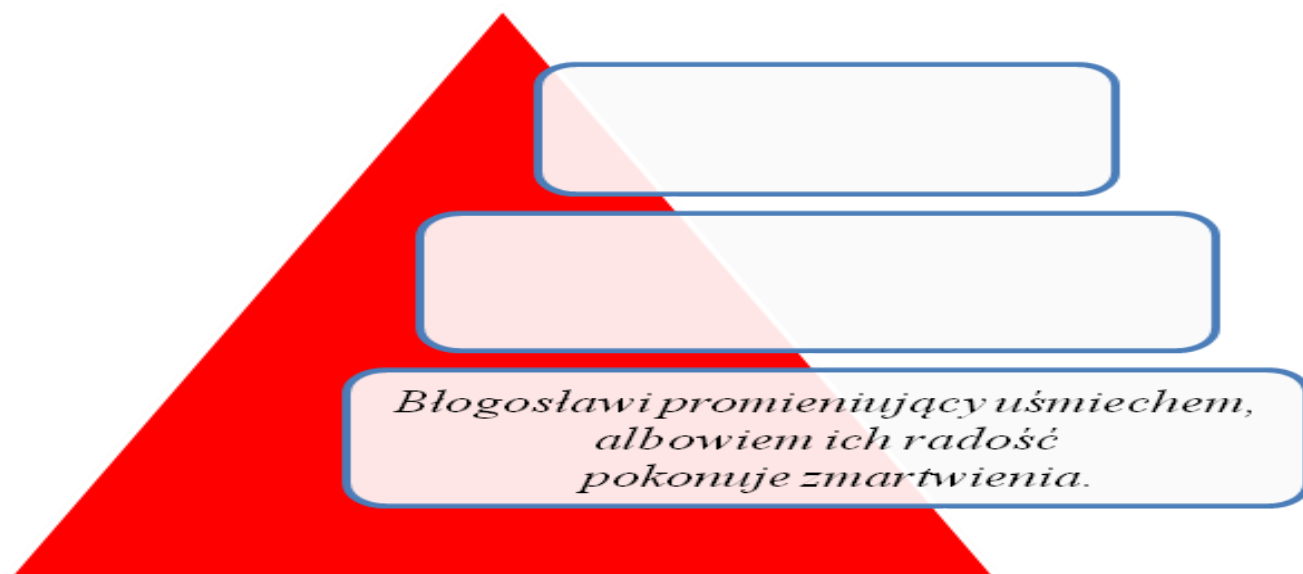

Paradoksy błogosławieństw są integralną częścią naszego życia: widzimy to zarówno w „*Starej radzie z Chin*”, jak i w samej treści błogosławieństw wypowiedzianych przez Jezusa na Górze. Dostrzegamy ten paradoks w życiu polskich męczenników z Peru – o. Michała i o. Zbigniewa.

A.1. Zweryfikuj i nazwij „nowym” błogosławieństwem swoje paradoksy życia, które przeżyłeś i chcesz je jako „dobrą radę”, podarować innym, np. „Błogosławieni poszukujący Boga, albowiem oni są na dobrej drodze do Szczęścia”.

A.2. Następnie opierając się na historii o. Michała i o. Zbigniewa, ułóż trzy „nowe” błogosławieństwa dotyczące życia męczenników z Pariacoto, a które mogą się nam przydać w życiu codziennym, np. „Błogosławieni promieniujący uśmiechem, albowiem ich radość pokonuje zmartwienia”.

Zanim zapiszesz kolejne błogosławieństwa w punkcie A.1., posłuchaj „dobrej rady z Ameryki Południowej”. Popatrz na życie z zupełnie innej perspektywy niż dotychczas. Z perspektywy majestatu wybranej „Góry gór”, ze świadomością, że jest przy tobie Chrystus, idzie z Tobą, oferując błogosławieństwa na drogę. Warto też pamiętać, że On sam jest najbardziej potrzebnym błogosławieństwem do życia.

Wyobraź sobie, że po uprzednich rocznych przygotowaniach wspinasz się na najwyższy szczyt Andów – Aconcagua, który ma 6962 m.n.p.m. Ten „Kamienny Strażnik” zachwyca i pasjonuje, ale wymaga maksymalnego wysiłku, by się z nim spotkać na szczycie.

Chyba, że wolicie nieco inaczej. Rozdzielamy się grupowo – wy wychodzicie na najwyższy szczyt Stanów Zjednoczonych i jednocześnie Ameryki Północnej: Denali (Mc Kinley), a my zdobywamy wymarzony szczyt Aconcagua.

Jesteśmy już na wybranym szczycie, traktujemy to jako wyczyn i wysiłek, frajdę i spełnienie marzeń, ale razem dobrze wiemy, że były kryzysy aklimatyzacji, siniaki na ciele, niedotleniony organizm, skurcze, czasami odczuwało się drętwienie stóp czy nawet parastezje i brakowało powietrza w płucach, nie mówiąc już o bólu głowy. Te trudne doświadczenia nie przeszkodziły w dotarciu do celu – na szczyt góry!

Analogicznie jest z paradoksami ewangelicznych błogosławieństw. One nie przeszkadzają w dotarciu do Celu, wręcz przeciwnie, pomagają wspiąć się na szczyt góry, którą jest Chrystus. Tym bardziej że jesteś już po solidnych „przygotowaniach” takich jak: chrzest, bierzmowanie, spowiedź, komunie święta. Popatrz teraz na swoje życie z perspektywy człowieka ośmiu błogosławieństw, czyli ośmiu paradoksów życia ludzkiego. Jesteś na drodze do Chrystusa – jedynego Odkupiciela człowieka – zdobywasz szczyt życia w życiu dla Życia, które „zmienia się, ale nie kończy”... – jak głosi prefacja mszy świętej.

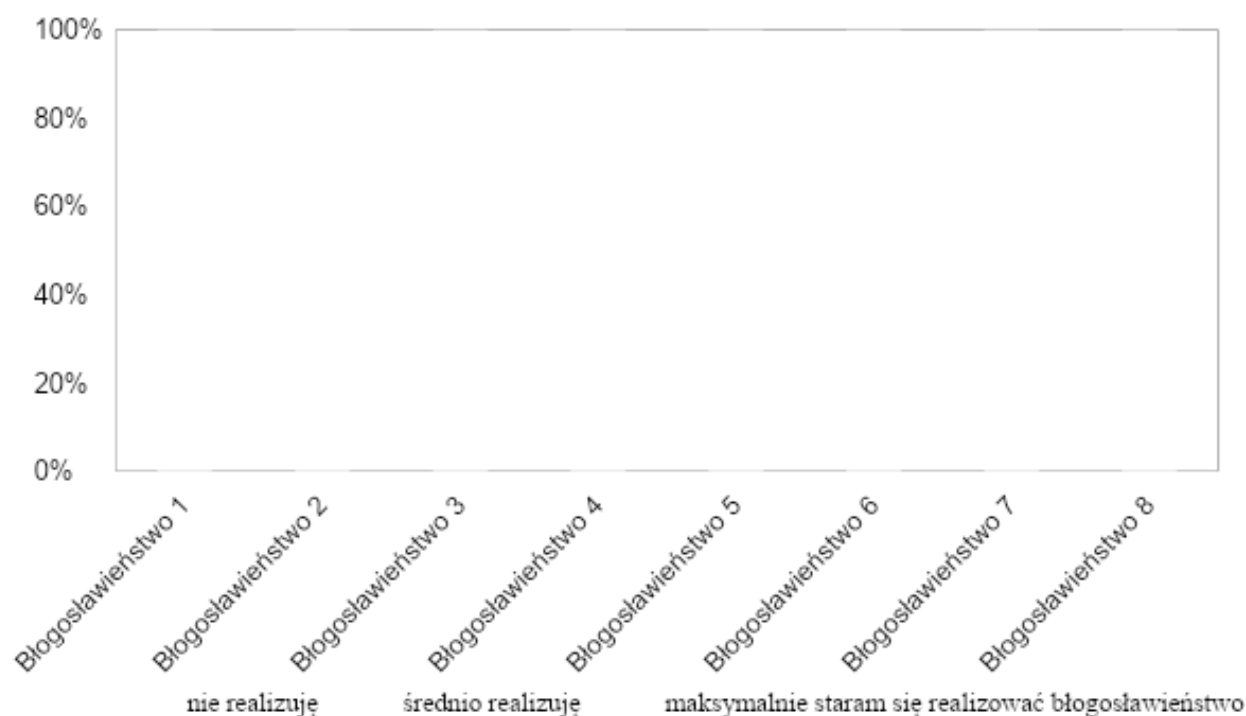
Zauważ, że szczęście i nieszczęście to pojęcia względne! Życie przynosi wiele niespodzianek i jest nieraz paradoksalne, że to, co wydaje nam się okrutne, może zaowocować po pewnym czasie dobrem, a to, co uważamy za przyjemne, może wkrótce przynieść negatywne skutki. Zatem podejmij wysiłek i zmierz się w życiu z ośmioma paradoksami, czyli wpisz je w życie!

Po zakończeniu tego ćwiczenia katecheta podsumowuje bardzo krótko – osiągnęliśmy szczyt góry – nawiązuje do „*Starej rady z Chin*” i męczenników z Peru, dodaje: „Zobaczmy, co nam przyniesie czas!”.

B. Wykres „Ośiem Błogosławieństw” – wstaw swoje dane w ... %

Po analizie materiału podanego dotychczas przedstaw na wykresie, jak procentowo udaje ci się w życiu codziennym realizować błogosławieństwa ewangeliczne, a jak odczytujesz to w życiu

męczenników z Pariacoto. Wykonaj trzy wykresy jednobrzmienne. Twoją postawę, drugi przedstawiający postawę o. Michała, trzeci dotyczący o. Zbigniewa, według wzoru poniższego. Wykresy można wykonać w programie Excel.

	Bł og osł aw ie ńs tw o 1	Bło gosł awi eńs two 2	Bł og osł aw ie ńs tw o 3	Bł og osł aw ie ńs tw o 4	Bło gosł aw ień stw o 5	Bło gosł aw ień stw o 6	Bło gosł aw ień stw o 7	Bł og osł aw ie ńs tw o 8
nie realizuję	50	0	0	0	100	0	0	20
średnio realizuję	30	100	30	40	0	100	0	30
maksymalnie staram się realizować błogosławieństwo	20	0	70	60	0	0	100	50

V. Tabela błogosławieństw „Droga na szczyt Góry”– *Błogosławieni 8x*

Na podstawie tekstów biograficznych (materiałów pomocniczych B) i dotychczasowych przesłanek znajdź osiem błogosławieństw w historii życia młodych męczenników – o. **Michała** i o. **Zbigniewa**, polskich misjonarzy z Pariacoto. Wpisz je w odpowiednich rubrykach tabeli i nadaj im nazwę, np. według 1 i 8, (praca w grupach).

Lp.	Osiem błogosławieństw	Forma, sposób realizacji
1.	Błogosławieni ubodzy w duchu, albowiem do nich należy królestwo niebieskie.	Ślub ubóstwa
2.	Błogosławieni, którzy się smucą, albowiem oni będą pocieszeni.	
3.	Błogosławieni cisi, albowiem oni na własność posiadą ziemię.	
4.	Błogosławieni, którzy łakną i pragną sprawiedliwości, albowiem oni będą nasyceni.	
5.	Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią.	
6.	Błogosławieni czystego serca, albowiem oni Boga oglądać będą.	
7.	Błogosławieni, którzy wprowadzają pokój, albowiem oni będą nazwani synami Bożymi.	
8.	Błogosławieni, którzy cierpią prześladowanie dla sprawiedliwości, albowiem do nich należy Królestwo niebieskie.	Prześladowanie, intrygi i śmierć męczeńska. "Królestwo" – Błogosławieni – Szczęśliwi. Beatyfikacja, Peru – Chimbote, 5.12.2015 r.

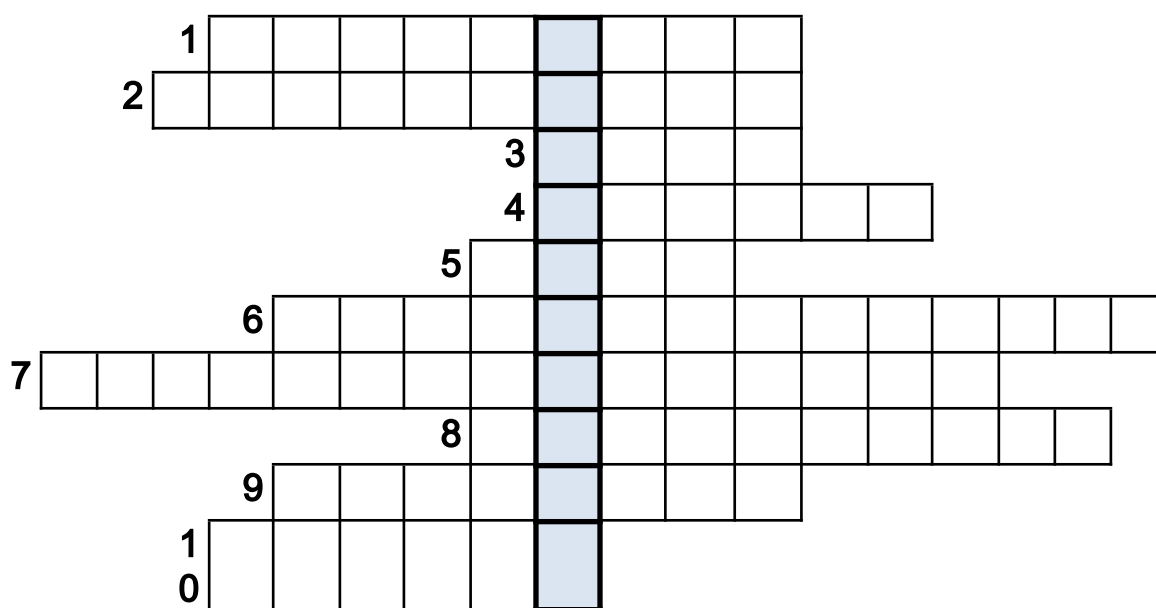
Po zakończeniu tego ćwiczenia katecheta podsumowuje bardzo krótko – osiągnęliśmy szczyt góry – nawiązuje do „*Starej rady z Chin*”, do prezentacji o błogosławieństwach i błogosławionych, dodając: „Zobaczmy, co nam przyniesie czas!”.

W kontekście daru beatyfikacji pierwszych polskich misjonarzy i męczenników: o. Michała Tomaszka i o. Zbigniewa Strzałkowskiego z zakonu św. Franciszka z Asyżu, Prowincji św. Antoniego i bł. Jakuba Strzemię, która nastąpi 5 grudnia 2015 r. w Chimbote (Peru), możemy powiedzieć, że czas przyniósł nam Bożą chwałę!

VI. Ćwiczenie: rozwiąż krzyżówkę

- Błogosławieni, ubodzy w duchu, albowiem do nich należy **1** niebieskie
- Błogosławieni, którzy się smucą, albowiem oni będą **2**

3. Błogosławieni **3**, albowiem oni na własność posiadają **4**
4. Błogosławieni, którzy łakną i pragną **7** albowiem oni **5** nasyceni
5. Błogosławieni **8**, albowiem oni miłosierdzia dostąpią
6. Błogosławieni, czystego serca, **9** oni Boga oglądać będą.
7. Błogosławieni, którzy wprowadzają pokój, albowiem oni będą nazwani synami **10**
8. Błogosławieni, którzy cierpią **6** dla sprawiedliwości, albowiem do nich należy królestwo niebieskie (Mt 5, 3-10).

Odpowiedzi:

1. Królestwo, 2. Pocieszeni, 3. Cisi, 4. Ziemię, 5. Będą, 6. Prześladowanie, 7. Sprawiedliwości,
8. Miłosierni, 9. Albowiem, 10. Bożymi.

Hasło: Szczęśliwi!

W podsumowaniu ćwiczenia, krótkie nawiązanie do słowa kluczowego – błogosławieni.

6. Zakończenie:

6.1. Zapraszamy do wyjazdu na beatyfikację, która nastąpi 5 grudnia 2015 roku do Chimbote w Peru – informację o pielgrzymkach organizowanych przez franciszkanów i sympatyków można zdobyć pod adresem: Sekretariat: tel. 12/4286299; faks 12/4286295; e-mail: ofmconv.krakow@franciszkanie.pl.

6.2. Zachęcenie do korzystania z franciszkańskich stron internetowych oraz z propozycji Duszpasterstwa Młodzieży i Powołań działającym w Centrum Franciszkańskim San Damiano, m.in. do poszukiwań informacji o 28 Spotkaniu Młodych w Kalwarii Paławskiej k/Przemyśla (lipiec–sierpień 2015). www.projektmesjasz.pl/, zobacz także: www.franciszek.pl.

6.3. Modlitwa na zakończenie spotkania. Każdy w ciszy pomyśli o intencji, w której teraz chce się pomodlić. Zachęcamy do wypowiedzenia na głos intencji. Rozdanie obrazków z modlitwą o łaski za wstawiennictwem męczenników – o. Michała i o. Zbigniewa oraz wspólna modlitwa w różnych potrzebach za ich wstawiennictwem.

7. Zadanie domowe:

7.1. Uczniowie na podstawie franciszkańskich stron internetowych, otrzymanych i usłyszanych informacji o życiu i działalności o. Michała i o. Zbigniewa mają napisać artykuł na ich temat do wybranego czasopisma lub dwumiesięcznika ewangelizacyjno-społecznego Prowincji św. Antoniego i bł. Jakuba Strzemię Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych. Dwumiesięcznik wydawany jest we współpracy z „Messaggero di sant’-Antonio”, (Padwa).

7.2. Uczniowie mają nauczyć się ośmiu błogosławieństw (na pamięć).

8. Zapis w zeszycie:

Temat katechezy

Wkleić tekst osiem błogosławieństw

Materiały wypełniane podczas zajęć lekcyjnych – „strzałki”, tabela błogosławieństw, krzyżówka

Treść zadania domowego (skrót)

9. Materiały pomocnicze:

A. Plakat – „Droga na szczyt góry” – (można powiększyć na ksero do rozmiarów baneru, np. zrobić ksero w częściach, a potem skleić, albo zamówić baner).

Aconcagua 6962 m.n.p.m. (Ameryka Południowa)

http://wyprawy.net/d1374_wyprawa_aconcagua_6962_m_n.p.m._gory_andy_ameryka_poludniowa_argentina.html.

Mc Kinley (Denali) 6134 m.n.p.m. (Ameryka Północna)

http://wyprawy.net/d1535_mc_kinley__denali_-_6134_m_n.p.m._.html.

B. Błogosławieństwa

**BŁOGOSŁAWIENI, KTÓRZY WPROWADZAJĄ POKÓJ,
ALBOWIEM ONI BĘDĄ NAZWANI SYNAMI BOŻYMI.**

**BŁOGOSŁAWIENI CZYSTEGO SERCA,
ALBOWIEM ONI BOGA OGLĄDAĆ BĘDĄ**

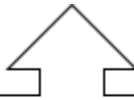
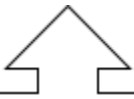
**BŁOGOSŁAWIENI MIŁOSIERNI,
ALBOWIEM ONI MIŁOSIERDZIA DOSTĄPIĄ**

**BŁOGOSŁAWIENI, KTÓRZY ŁAKNĄ I PRAGNĄ SPRAWIEDLIWOŚCI,
ALBOWIEM ONI BĘDĄ NASYCENI**

BŁOGOSŁAWIENI CISI,

**BŁOGOSŁAWIENI, KTÓRZY SIĘ SMUČĄ,
ALBOWIEM ONI BĘDĄ POCIESZENI**
**BŁOGOSŁAWIENI UBODZY W DUCHU,
ALBOWIEM DO NICH NALEŻY KRÓLESTWO NIEBIESKIE**

C. Biografie

O. Michał Tomaszek OFMConv

Urodził się 23 września 1960 roku we wsi Łękawica, na ziemi żywieckiej. Ojciec Michała zmarł w 1969 roku, pozostawiając wdowę z czworgiem dzieci. Cały ciężar utrzymania wychowania dzieci spadł na matkę. Michał miał brata bliźniaka i dwie starsze siostry.

Razem z bratem chodził do szkoły w Łękawicy. Pochodził z rodziny religijnej, należał też do grona ministrantów. W sąsiedztwie Łękawicy pracowali w Rychwałdzie franciszkanie, którymi zaczął się interesować. Myśląc o dalszej nauce w szkole średniej, dowiedział się, że krakowska prowincja franciszek prowadzi w Legnicy Niższe Seminarium Duchowne, do którego zdecydował się wstąpić. W okresie nauki w szkole średniej sporo czasu poświęcał na modlitwę prywatną w kaplicy seminaryjnej. Ponadto każdego wieczoru po zgaszeniu światła w sypialni klękał przed figurą Matki Bożej Niepokalanej przywiezioną przez siebie z domu rodzinnego. Po maturze zgłosił się jako kandydat do zakonu.

W podaniu o przyjęcie do zgromadzenia napisał m.in.: „Już od dawna jestem przekonany, że mam powołanie do kapłaństwa i Zakonu, co miałem okazję gruntowniej przemyśleć w Niższym Seminarium Duchownym w Legnicy. Pragnieniem moim jest praca na misjach, by w ten sposób służyć Bogu i Niepokalanej”.

Po nowicjacie, który odbył w Smardzewicach, br. Michał rozpoczął studia filozoficzno-teologiczne w Wyższym Seminarium Duchownym Franciszkanów w Krakowie. Studiował tam w latach 1981–1987. Koledzy z czasu pobytu w seminarium wspominają jego gorliwość zakonną, chętnie włączanie się w okolicznościowe prace, aktywny udział w katechizacji dzieci specjalnej troski oraz przygotowywanie pomocy duszpasterskich i katechetycznych.

Śluby wieczyste złożył w Krakowie 8 grudnia 1985 roku. Na diakona został wyświęcony we Wrocławiu 7 czerwca 1986 roku przez ks. kard. Henryka Gulbinowicza. Podczas tej samej uroczystości we Wrocławiu święcenia kapłańskie przyjmował o. Zbigniew Strzałkowski. O. Michał został wyświęcony

na kapłana w następnym roku, w sobotę 23 maja 1987 roku w bazylice św. Franciszka w Krakowie.

Przez dwa lata (od 1 czerwca 1987 do 25 lipca 1989 roku) pracował w franciszkańskiej parafii w Pieńsku. Był tam wikariuszem i katechetą. W pracę duszpasterską włączył się z całym młodzieńczym zapałem. Jako dobry i sumienny kapłan budził zaufanie wiernych. Mając doświadczenie w katechizacji dzieci specjalnej troski, także w Pieńsku prowadził zajęcia z dziećmi niepełnosprawnymi. Ze względu na dobroć, uprzejmość i współczucie, którymi darzył ludzi potrzebujących pomocy, jedna z parafianek nazywała go „drugim świętym Franciszkiem”. Był całym sercem oddany Bogu i bliźnim.

W czasie pracy duszpasterskiej w Pieńsku dowiedział się, że jego dwaj starsi współpracownicy: o. Zbigniew Strzałkowski i o. Jarosław Wysoczański, mają wkrótce wyjechać na misję do Peru. Wówczas zwrócił się z prośbą do o. prowincjała Feliksa, aby i on mógł pojechać z nimi. Dołączył do nich w lipcu 1989 roku. O. Michał już w Polsce zdawał sobie sprawę z tego, że misja w Peru jest trudna i że jego życie może być narażone na niebezpieczeństwo. Przed wyjazdem na misję, po pożegnalnej mszy świętej w parafii w Pieńsku, odważnie powiedział, że jeśli trzeba będzie dla sprawy Bożej złożyć ofiarę życia to nie będzie się wahał.

Po opanowaniu podstaw języka o. Michał włączył się w pracę duszpasterską w Pariacoto. Miał wielki dar do pracy z dziećmi i młodzieżą. Podczas swojej obecności na misjach zgromadził wokół parafii mnóstwo dzieci i młodych, którzy przychodzili na katechezę, wspólną modlitwę, ale i rekreację. O. Michał był człowiekiem głębokiej wiary, ewangelizacji i solidarności.

Skromny i rozmodlony. Wielką czcią otaczał Matkę Bożą, a do dzieci i młodzieży docierał poprzez muzykę i śpiew, gdyż był obdarzony talentem muzycznym. Jego działalność misyjna trwała zaledwie dwa lata, ponieważ 9 sierpnia 1991 roku wraz z o. Zbigniewem Strzałkowskim zginął w Pariacoto zamordowany przez członków organizacji Sendero Luminoso (Świetlisty Szlak). Został pochowany w kościele parafialnym. Jego proces beatyfikacyjny rozpoczął się 5 czerwca 1995 roku.

(Por. www.meczennicy.franciszkanie.pl).

O. Zbigniew Strzałkowski OFMConv

Urodził się w Tarnowie 3 lipca 1958 roku. Jego rodzice mieszkali we wsi Zawada koło Tarnowa. Zbigniew miał dwóch starszych braci.

Uchodził za chłopca pilnego i zdolnego. Należał do grona ministrantów i był lektorem. W 1973 roku rozpoczął naukę w Technikum Mechanicznym w Tarnowie, gdzie uczył się dobrze. Egzamin dojrzałości zdał w maju 1978 roku, uzyskując tytuł „technika mechanika”.

Po ukończeniu technikum rozpoczął pracę w sąsiedniej miejscowości w Państwowym Ośrodku Maszynowym. Pracował tam przez rok (1978/79), aż do wstąpienia do zakonu. W podaniu o przyjęcie do prowincji krakowskiej zakonu franciszkanów, napisał: „Pragnę służyć Panu Bogu w zakonie jako kapłan, w kraju lub na misjach, gdziekolwiek mnie Bóg powoła, pragnę naśladować św. Franciszka i bł. Maksymiliana Kolbę”.

We wrześniu 1979 roku Zbigniew rozpoczął nowicjat w Smardzewicach. Następnie pojechał do Krakowa, gdzie od września 1980 roku rozpoczął studia w Wyższym Seminarium Duchownym. Jako kleryk włączał się aktywnie w życie seminaryjne, brał udział w zakładaniu Ruchu Ekologicznego św. Franciszka z Asyżu (REFA). Nie zaniedbywał przy tym modlitwy i obowiązków związanych z nauką. Po złożeniu ślubów wieczystych (1984 r.) napisał podanie do o. Prowincjała, w którym poprosił o skierowanie do pracy misyjnej: „Gotowość wyjazdu na misję wyraziłem prosząc o przyjęcie do zakonu, a teraz po złożeniu profesji wieczystej, ponawiam ją”.

Śluby wieczyste złożył 29 grudnia 1984 r. Na diakona został wyświęcony dnia 15 czerwca 1985 roku w kościele OO. Karmelitów na Piasku w Krakowie. Święcenia kapłańskie przyjął we Wrocławiu, 7 czerwca 1986 roku w franciszkańskim kościele p.w. św. Karola Boromeusza. Podczas tej samej uroczystości na diakona wyświęcony został o. Michał Tomaszek. Po otrzymaniu święceń został skierowany do pracy w Niższym Seminarium Duchownym w Legnicy, jako wicerektor. Miał to być równocześnie jego staż w posłudze kapłańskiej przed skierowaniem go do pracy misyjnej. Do jego obowiązków należało zastępowanie rektora, prowadzenie lekcji religii, wychowawcza obecność przy

uczących się w seminarium chłopcach, załatwianie spraw związanych z utrzymaniem domu, troska o zdrowie i czas wolny seminarzystów. Służył również w konfesjonale i na ambonie. Sporadycznie wyjeżdżał w teren w celu szerzenia Rycerstwa Niepokalanej (M.I.) i kultu świętego Maksymiliana. Dwuletni pobyt o. Zbigniewa w Niższym Seminarium Duchownym w Legnicy zachował się we wdzięcznej pamięci grona nauczycielskiego i współbraci zakonnych.

Prowincja krakowska w porozumieniu z generałem zakonu, miała się włączyć do pracy misyjnej w Ameryce Południowej w Peru. Jako pierwsi do tego kraju wyjechali o. Zbigniew Strzałkowski i o. Jarosław Wysoczański, w 1988 roku. Jeszcze przed wyjazdem, kiedy w rozmowach na temat pracy w Peru wspomniano, że tam obecnie robi się niebezpiecznie, o. Zbigniew odpowiadał: „Gdy się jedzie na misję, trzeba być gotowym na wszystko.”

W swojej pracy misyjnej, oprócz działań duszpasterskich, O. Zbigniew troszczył się szczególnie o zdrowie mieszkańców, zwłaszcza gdy w okolicy wybuchła epidemia cholery. Był przez ludzi nazywany „doktorem”, ponieważ pomagał chorym, opatrywał rany, dawał im słowa otuchy i nadziei.

9 sierpnia 1991 roku wraz z o. Michałem Tomaszkiem został w Pariacoto zamordowany przez członków organizacji Sendero Luminoso (Świetlisty Szlak). Został pochowany w kościele parafialnym. Jego proces beatyfikacyjny rozpoczął się 5 czerwca 1995 roku.

(Por. www.meczennicy.franciszkanie.pl).

D. Słowniczek

Proces beatyfikacyjny – regulowany jest przez konstytucję apostolską, „*Divinus Perfectionis Magister*” z 25 stycznia 1983 roku wydaną przez papieża Jana Pawła II. Może się rozpocząć najwyżej pięć lat po śmierci kandydata (decyzją papieża okres ten może ulec skróceniu). Inaczej nieco przebiega proces męczenników, w którym do beatyfikacji nie jest wymagany cud.

Beatyfikacja – (łac. *beatificare* – wyróżniać) – akt kościelny, ogłaszający daną osobę błogosławioną. Akt taki wydaje się po pozytywnym rozpatrzeniu procesu beatyfikacyjnego. Beatyfikację może zatwierdzić tylko papież. Gadacz T., Milerski B. red., *Religia* Encyklopedia, Warszawa 2001, t.1, s. 513, wyd. PWN.

Błogosławieni – gr. szczęśliwi. Błogosławieństwo w języku biblijnym oznacza stan szczęścia, zadowolenia, pomyślności, powodzenia i dobrobytu.

Sendero Luminoso – pełna nazwa brzmi: Partido Comunista del Peru „Sendero Luminoso”, tzn. Komunistyczna Partia Peru „Świetlisty Szlak”; organizacja terrorystyczna powstała przy uniwersytecie w Ayacucho. Głównym przywódcą ruchu był Abimael Guzman.

Opracowała s. Lucyna Rapała RM